

Nagy Dániel

A Bezzeg Diadal

GON'ZO

2011

Nagy Dániel

A BEZZEG DIADAL

GONZO

2011

Hogy ne felejtsük el, honnan jöttünk ...

Lest we forget where we are from ...

Először is homály... azután bizalom és még több bizalom szükséges. Félelem nélkül gondolok a jövendő percekre, – tulajdonképpen csak egy mély levegővétel és szeretet kell.

Úgy érzem, feloldódom lassan az energiamezőmben, rezgéseim kitörnek és szabadon fogadják a Mindenség történéseit, lehetőségeit, és pusztán megélni őket is egyszerűen csoda.

Nehéz volna bármihez is hasonlítani – születik egy vágy legbelül. Nem tudod, honnan ered, de átveszi a lényed egy részét, majd elfelejted. Ám az belülről nem távozott, és amikor a helyes tudatalatti mozdulattal előrántod, a testedet megmagyaráz-hatatlan energia halmozza el.

Ilyenkor látod a jövőt, látod az emberek legbelső valóját, sokkal többet, mint amiről a vágyad eredetileg szólt és legfőképp úgy írható le, mintha a szívedben éreznéd a világ összes mozzanatát.

Ettől kezdve csupán toll, papír, ecset és persze laptop kerüljön a kezedbe, valamint mindenekfelett az a bizonyos elvont, fura hajlamod legyen meg, hogy áldozol tíz percet a behatások feldolgozására vagy kivetésére.

Mindannyian érezzük ezt vagy hasonlót, a különbség a megvalósításban van.

Akárhogyan is, de megörökítem ezeket az álmokat, így élénk tanulságokként hordozom őket a következő vagy azutáni álmokhoz.

Szeretem ezt az egészet – az isteni energiát, a szavakat és nyelvet, ritmust és zenét, az embereket és az őszinte jókedvüket, a tollat és a színpadot. A keserűség megismerése nélkül ez mind mit sem ér, rendben...

... de végül szeretni jó és mindennél jobb.

I. Rész

T É L

Jegesmedvetánc

Keletre a Dunától

Kiköltöztek a nagyvizekből a szörnyek,
úgy gondolják többek, meghalt
az utolsó agg is a múlt évben,
a vak istállóknál, az északi révben
érte a végső szellő,
egy késő reggeli órán

eleredett a záporeső.
Félreeső belvárosi utcán
egy néger ázott,

éhség és szégyenérzet között ingázott,
az évek lidérce lett napjai hajnala.

Tévedett ő valaha bűnös útra?

Gólya hozza a tavaszt,
úgy tudta, és fecske a fiát
fészket rakhat a nyárnak,
hogy hangyák játszanak és
árnyak táncolnak a téren.

A legszebb napfényben ébred
ez a város, millió
polgárosodásra váró lakos
fordul a világosba, hogy nappaluk
ablaka alatt kiáltsanak át rajta.

S az ember, mint balga féreg
áll az ajtóba' benn,
a zakója zsebében hagyta a
fondorlata, ébren tartja szavát

s a véletlen se hozta úgy a kedvét,
hogy mint koszos kabát
vesse le egy idegen
a Dunától keletre, itt Budapesten.

/ Budapest, 2002. május

Elveszett álom

…néha másként fordul
jobb lesz, elmúlt
vadul torzult mocsok kis világban
elménk robban elénk
a mában szökdel tetőkön
belobbant éter felhőkön
keresztül pottyan olajág kezedbe
még kezdetbe' hittem
nincs ott fenn egy
szent lélek sem
tekintetem a mélyben lenn
torkom lüktet
nézem soká
onnan vetem magam alá
késő, bánat
fáradt, hányatott utam ér most véget
már rég vár
meg tanulom varjak dalát
a Dunába öntöm ki lelkem
nem esik már
a síneken át egy új út vár
csak fenyőág szabdal

bronz egeken kristály ösvényt vezet át
és tágas királyi udvarok látják a mát
kapuit szélesre tárják
előttem nincs titok
bejöttem, már itt előtted vagyok
birodalmad ragyog szépen
éppen szakállad is ősz lett
régen lángolt
őszben maradt
görbe üres széken
jobb madarad röpte
fel magasba
balra nyújtott kézbe nyújtom
enyém a lakodalom
félbe hagyom minden álmom
amit kérek
itt az élet
közétek
még visszatérek…

/ Budapest, 2001. március

II. Rész

T A V A S Z

Szívfelhő Párbaj

Kapcsolat
(Dobossy Annának)

Máskor sem volt jobb,
most sem értem, miért itt,
miért egyedül bánnak az érzéssel
errefelé annyira büdös az élet,
a város, a levegő frissességet vesztett.
A Földön már elképzeltem
magamat máskor, máshol,
és nem tudom más lett volna-e
egyedül Veled érzek már
az sem érdekelhet, először Te
vagy én voltam jó helyen
s időben, utazom feléd,
csak már túl gyorsan és közel
vagyok, nem tudom; biztosan akarom,
de már késő.

/ Budapest, 2001. október

Indiántánc

Szél alá folyt
Tavirózsát a Hold
’S ezüst hídon táncol.
A parton a tánc, hol
A pár a szerelmesek
Lépésén jár.

Így perdül a lépés,
A tóvize néz és
A harmat, a pázsit
Lehull s egybekel,
Mialatt szíve gyúl,
Mind a pár untalan.

Csók leli percét,
Hát reszket a lány, míg
Az arcszíne réz,
Csak az arcomba néz,
Fél, a könny de nehéz,
Ő meg néz, megaláz.

S bár haja libben
Most hajnal időben,
Mint hang a rigóban,
Az orgona szóban,
Ott ébred a fenyves,
Kint szól a harang.

/ Budapest, 2001. május

III. Rész

N Y Á R

A Szédült Metánerdő

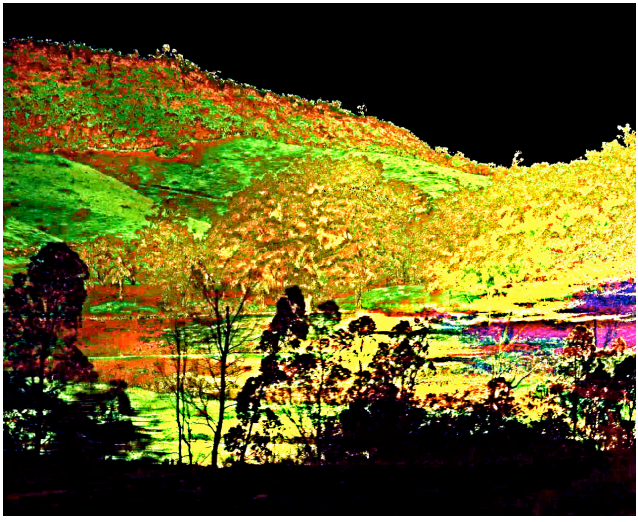

Déli részeg
(a Darshanban…)

Június végén az élőknek élén
Ébreszt madár-csirip, csaknem
Batár cserépvirág csap kopponyámra
Cseni fröccsét a Nap,
Kedvvel teli fröccsöm fiát kedvem elli.

Egyszer a pincér merész cincér-bajusszal,
Kunkori elmével háborgó
Pillantást vet, rendezett ám a
Számla, rémlik, böhöm bálna-bötű,
Kérik, málnatoccsban fürdik.

Indulva lassan, lábam torpan,
Gúvvadó szemem a falon puffan,
Fejembe suhan sötét folt,
Léhán szekeret tolt a mámor,
Várok, talán némán kereket old…

/ Budapest, 2001. június

Vidéken járt a nyár is
(Nemtiben)

Tücskök, fecskék, rigók, hangyák
körbenézve kiabálják,
mindahányan körbenézve,
megérkezett vendégségbe
a forróság.

Júniusból júliusba
széles öröm lépked át,
s kíséri mindig
vándorútja során,
apró árnyék gondolatán
jóllakottan sütkérezik a nyár.

Délrejáró palócasszony
elmerengő fejkendőjén,
a magas Nap lehelletén
meg is sült a kalács
s a csalános mögött
pihenő pásztor lábán
szendereg a bogáncs.

Alszik a nyáj is,
az álom összetartja,
egyetlen bárány sem
tévedt az égre,
arra a feledhetetlen nagyra,
s ha mégis, gazdájának
legyen lelke rajta!

Elterül a pára itt
Nógrádban a kánikula,
lelkes tavak egész sora izzad,
furán álló alak horgász
bandukoló halak után,
s furán áll ott...
míg a nádast
felperzseli a délután.

S hogy az este leszálltát várja,
vörös köntösbe bújik
a Mátra alján a táj
mosolyog a hegy oldalán,
mint levelek a fán,
csönd üldögél
a Hold udvarán.

/ Salgótarján, 2002. június

Part IV.

Late Doves' Carol

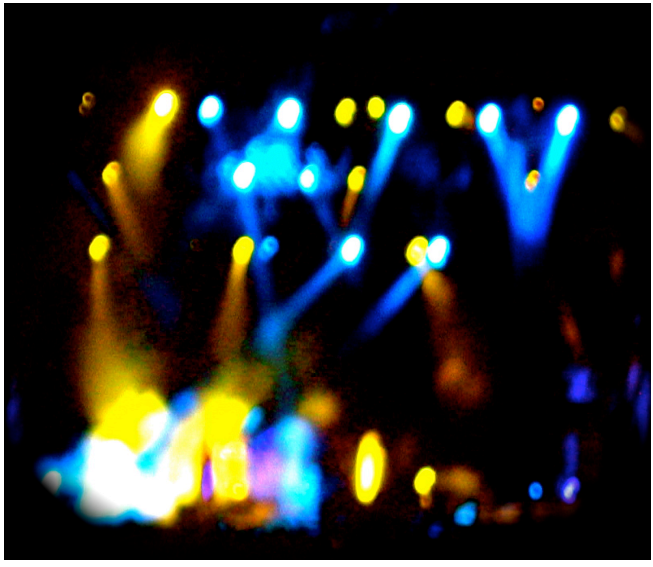

Dream

Sailors with the sun, waters show their want before

The one believes that he's deceived, the trip reaches the sun

All gone. Silver blade flash on his face, his fingers trace to feel the gun

Strictly none resist the true to make it through the day.

Feathers set, my wings improve and prove a fellow way, I keep away

Still the distance wanna seize my sense before too late, I dream awake

Burn along the reed, the altitude will breathe the smoke

It seems to me, my will reforms still beneath

All we need is a lunar stream we all adore; I'm going for the lead

Nearly me – pull the anchor, fill the sails today

I dream awake - I keep away, now you see me dream awake

I dream awake - I keep away, now you see me dream awake

I dream awake - I dream awake

Soul Pendulum

The face of the clock counting off a minute

Changes your luck and now there is less in it.

So kiss your sweet midnight before morning falls in

Afternoon will hold on tight till late of evening closes in

Solos get the walkway and if that heartbeat comes to end

To save the faith of many all my keys are there to lend

Don't hear the slam of doors ahead or cry-wolves in my way

I'll stop and open mine instead and I'll be okay,

Walk in my boots then and learn to stand / fly the next day

Ready to breathe and ready to wake the next day

See, some of us wanna fly so much they'll soon believe they can

But so many steps are there yet to be taken

So, when you choose new dancing shoes, and you're brave to walk the line

You find that all the tools of God will guard the fools' adventures through the night

The soul pendulum will set in right

Hill after hill, (seeking) valley after valley

(Bringing) turn after joy, treating lady after lady

Years are to follow seeing party after party

Meeting face after face till the end of my days

The soul pendulum will set in right in you

And you'll be doing all right with life 'n dying,

People 'n the world, braking through in the rain, your place, what you do

And yourself with'em too.

We've had oh so little to live, yet I already feel greatful for all that I have done and seen – the light and the shadows, the music and the bliss of silence, the voices and the stage, the night and the journey, the roads that only fade in hope, work and friendship, love and desperation, truth and beauty

... and if I were to die by tomorrow, I could just praise life and whisper

Thank you.

T A R T A L O M

I. RÉSZ - TÉL

Jegesmedvetánc

Keletre a Dunától 8
Az asztalon 10
Árnyalatok 11
Elveszett álom 12
Képtelenek 14
Éji remény 15
Jó éjt puszi 16
Téli csalódás 18
Este az állomáson 20
Csendet nyugalmat 22
Tan 23
Az én birodalmam 24
Kisvárosi hajnal 28
Céltalan bolyongok 29

II. RÉSZ - TAVASZ

Szívfelhő Párbaj

Kapcsolat 34
Kis tavaszköszöntő 35
Visszanéztem 36
In memoriam: Örök szerelem 38

Mikor térdünk összeért 41
Csinos légy 43
A város felett 43
Magány 44
Pillanatnyi káröröm 46
A királyfi és a cselédlány 47
Ez idő már húsz esztendő 50
Indiántánc 52
Tarka 54

III. RÉSZ - NYÁR
A Szédült Metánerdő

Déli részeg 58
Relatív 60
A szépség hármas fogata 61
Milyen világ? 64
Nihil 66
Betegen 69
Menedék 70
Vidéken járt a nyár is 72
Kicsi élő kacsakő 75
Sóhaj 78
Kik vagytok? 80
A Bűnvadász nyomán 82

PART IV.

Late Doves' Carol

Dream	88
Try	90
On the Way	92
Cauldron of Steam	94
Decade's Controversy	96
Moving	98
Calling You Out	100
Cab	102
400	104
Fifth Season	105
Old Man	106
Wide Asleep	108
Fathers Lost	110
Remind Me	112
The Little Prince	114
Soul Pendulum	116

Nagy Dániel

A BEZZEG DIADAL

GONZO

2011